

[Justitsministeren.]

sonrettens område. Det, man havde for øje, var navnlig de problemer, som forskellige nye tekniske opfindelser vedrørende fotografering og lydoptagelse på større afstande rejser, men også spørgsmålet om båndoptagelser af telefonsamtaler er omfattet af kommissoriet. Dette gav anledning til, at jeg i justitsministeriet lod foretage visse undersøgelser af rækkevidden af de gældende danske regler om beskyttelse af privatlivets fred. Det vil føre for vidt at gå nærmere ind herpå; jeg skal derfor indskrænke mig til at nævne, at der på den ene side er visse muligheder for en analog anvendelse af straffelovens regler om fredskrænkelser, men at disse muligheder på den anden side er begrænsede.

Hertil kommer, at det, hvad hr. Ninn-Hansen nok er enig med mig i, er utilfredsstillende at være tvunget til at løse straffetretlige spørgsmål gennem analogier fra de gældende bestemmelser. Jeg besluttede derfor, at jeg ville anmode straffelovrådet om at se på spørgsmålet om ændring af gældende straffebestemmelser på krænkelser af privatlivets fred. Det var på denne baggrund, at justitsministeriet i en skrivelse af 2. februar 1967 vedrørende et medlemsforslag til Nordisk Råd om en fællesnordisk behandling af det spørgsmål, den svenske komité behandler, udtalte, at ministeriet ville finde det hensigtsmæssigt, om spørgsmålet vedrørende gennemførelse af ensartede straffebestemmelser på det omtalte område blev taget op til behandling i den nordiske strafferetskomité i samarbejde med den svenske komité, som jeg allerede har omtalt, og eventuelle udvalg i de andre nordiske lande, herunder det danske straffelovråd. Medlemsforslaget er endnu ikke realitetsbehandlet i Nordisk Råd.

Når jeg endnu ikke har placeret spørgsmålet på straffelovrådets arbejdsprogram, er grunden, at rådet gennem længere tid har haft fuldt op at gøre med behandlingen af spørgsmål, der har været et led i forbedringen af det straffelovsforslag, som nu er fremsat for folketinget og er til behandling i det høje ting, og at rådet nu som bekendt arbejder med problemer vedrørende ansvar for radio- og fjernsynsudsendelser. Jeg mener imidlertid, at rådet i løbet af forholdsvis kort tid vil kunne begynde

arbejdet vedrørende det spørgsmål, jeg her har omtalt.

Ninn-Hansen: Det er selvfølgelig skuffende, at justitsministeren ikke, når der er gået 6 år, siden sagen første gang blev rejst over for en justitsminister, kan give et mere klart svar på, hvad man vil gøre for at komme dette uvæsen til livs, dette uvæsen, som jeg mener at skjulte mikrofoner og kameraer er.

Jeg synes, at ministerens betragtninger vedrørende retsplejeloven og anerkendelsen af båndoptagelser som bevismiddel ikke er rigtige. Man legaliserer skjulte båndoptagelser, når man kan anerkende dem som bevismiddel, og det er jo sket i visse domme, at man har gjort det; jeg synes, det er forkert. Men det er rigtigt, som ministeren hævder, at det jo ikke alene er et spørgsmål om båndoptagelser som bevismiddel; det er en sag, der rækker ind i strafferetten og vel også, mener jeg, i anden lovgivning. Vi ved jo alle, hvad det drejer sig om; vi har set eksempler og hørt eksempler på det i den sidste tid; der var den sag, hvor personalet blev udspioneret, og der var forleden dag tale om en fjernsynsoptagelse, hvor man havde anvendt et skjult kamera. Det er den slags, som i hvert fald jeg mener man ikke kan tolerere i en stat, der ønsker frihedsrettigheder, og derfor synes jeg, det må være uhyre vigtigt nu at få en lovgivning, der virkelig beskytter privatlivets fred på disse områder.

Det er interessant, at spørgsmålet bliver drøftet i Nordisk Råd, det kan vi alle være taknemlige for, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at spørgsmålet endnu ikke har været fremme i straffelovrådet; jeg synes, det er vigtigere end andre af de spørgsmål, man har beskæftiget sig med. Jeg vil derfor gerne spørge justitsministeren, om ministeren regner med til efteråret, i det nye folketingsår, at kunne fremsætte forslag, hvorefter man gennemfører en beskyttelse af privatlivets fred, sådan at man kan bekæmpe anvendelsen af skjulte mikrofoner og skjulte kameraer.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Hr. Ninn-Hansens betragtninger giver mig anledning til en replik. Hr. Ninn-Hansen mente, at min opfattelse og det, jeg havde